

- 2) Czy art. 1 Protokołu nr 20 w sprawie stosowania niektórych aspektów artykułu 26 traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uprawnia Zjednoczone Królestwo do wymagania od posiadaczy kart pobytu posiadania wizy wjazdowej, która powinna być uzyskana przed przybyciem na granicę?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 lub pytanie 2 jest twierdząca, czy podejście Zjednoczonego Królestwa do posiadaczy kart pobytu jest w niniejszej sprawie uzasadnione, mając na uwadze podsumowany w postanowieniu sądu odsyłającego materiał dowodowy?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Hauck GmbH & Co. KG przeciwko Stokke A/S e.a.

(Sprawa C-205/13)

(2013/C 189/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hauck GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy w przypadku podstawy odmowy względnie podstawy stwierdzenia nieważności z art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (i) dyrektywy 89/104/EWG (¹) w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE (²), w myśl którego znaki towarowe w postaci trójwymiarowego kształtu nie mogą składać się wyłącznie z samego kształtu towaru wynikającego z rodzaju samych towarów, chodzi o kształt niezbędny dla funkcji towaru albo czy już można mówić o kształcie, gdy towar posiada jedną lub więcej istotnych cech użytkowych, których konsument prawdopodobnie szuka także u konkurencji?
- b) Jak należy interpretować przepis, jeżeli nie dotyczy żadnej z tych dwóch alternatyw?

- 2) a) Czy w przypadku podstawy odmowy względnie podstawy stwierdzenia nieważności z art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (iii) dyrektywy 89/104/EWG w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE, w myśl którego znaki towarowe w postaci trójwymiarowego kształtu nie mogą składać się wyłącznie z samego kształtu zwiększającego znacznie wartość towaru, o powód (wzgl. powody) decyzji danego kręgu odbiorców o zakupie?
- b) Czy „kształt nadający towarowi istotną wartość” w rozumieniu ww. przepisu występuje tylko wówczas, gdy kształt ten w porównaniu z innymi właściwościami (jak np. bezpieczeństwo, wygoda, przydatność do krzesłek dziecięcych), należy postrzegać jako istotniejszą wzgl. dominującą wartość, albo czy można także mówić o takim kształcie, gdy towar obok tej wartości posiada inne, również postrzegane jako istotne?
- c) Czy dla odpowiedzi na pytanie drugie a) i b) ma znaczenie opinia większości konsultowanego kręgu odbiorców albo czy sądy mogą ustalić, że dla postrzeżenia danej cechy jako „istotnej” w rozumieniu ww. przepisów wystarczy już opinia części kręgu odbiorców?
- d) O ile odpada odpowiedź na pytanie drugie c) w ww. rozumieniu: Jaki wymóg należy ustanowić co do zakresu danej części odbiorców?

- 3) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 89/104/EWG w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE należy interpretować w ten sposób, że wymieniona pod lit. e) podstawa wyłączenia zachodzi również wówczas, kiedy znak towarowy w postaci trójwymiarowego kształtu zawiera oznaczenie, do którego stosuje się pkt (i) i które ponadto podpada pod zakres pkt (iii)?

(¹) Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (89/104/EWG), Dz.U. L 40, s. 1

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana), Dz.U. L. 299 s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Wagenborg Passagiersdiensten BV i in. przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu, inni uczestnicy postępowania: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

(Sprawa C-207/13)

(2013/C 189/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdiens Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, G.A.F. Lakeman, działający pod firmą Rederij Waddentransport

Strona pozwana: Minister van Infrastructuur en Milieu

Inni uczestnicy postępowania: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy oznaczenie niderlandzkiej części Morza Wattowego jako wód śródlądowych (wody rejonu 2) w załączniku I do dyrektywy 2006/87⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 do publicznego transportu pasażerskiego na Morzu Wattowym pomiędzy niderlandzkim lądem stałym a Wyspami Fryzjskimi Terschelling, Vlieland, Ameland i Schiermonnikoog?
- 2) Czy możliwość zastosowania rozporządzenia nr 3577/92 stoi na przeszkodzie zastosowaniu rozporządzenia nr 1370/2007⁽²⁾ mając na uwadze art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007?
- 3) Czy państwa członkowskie mogą na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007 uznać za stosowną wyłącznie jedną lub więcej części rozporządzenia, w niniejszym przypadku art. 5 ust. 3 i związany z nim art. 5 ust. 4 w odniesieniu do publicznego transportu pasażerskiego na drogach wodnych?
- 4) Czy zawarty w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 1370/2007 wyjątek, w szczególności wskazane w nim kryterium odległości wynoszące 300 000 km, może zostać (bez trudności) uznane za stosowne w odniesieniu do publicznego transportu pasażerskiego na drogach wodnych?
- 5) Jeżeli na pytanie 4 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: jakie skutki wiążą się wówczas z okolicznością, że w tym przypadku zostały udzielone koncesje na publiczny transport pasażerski przy braku spełnienia przesłanek art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/87/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylająca dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz.U. L 389, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-210/13)

(2013/C 189/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy adjuwant, który samodzielnie nie posiada efektu terapeutycznego, ale który zwiększa efekt terapeutyczny antygeny w połączeniu z tym antygenem w szczepionce, stanowi „aktywny składnik” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia 469/2009/WE⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy połączenie takiego adjuwantu z antygenem można jednak uznać za „mieszanie aktywnych składników” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia 469/2009/WE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2013 r. — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria przeciwko George'owi Ciocoiu

(Sprawa C-214/13)

(2013/C 189/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria